

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia2019 r.

w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych

Na podstawie art. 61b ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

§ 2. Minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia, sumę gwarancji bankowej, sumę gwarancji ubezpieczeniowej lub wartość innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy, zwaną dalej „minimalną sumą”, oblicza się jako sumę wskaźnika:

- 1) wartości wniosków o zwrot, o których mowa w art. 46 ust. 1b oraz art. 144 ust. 2c ustawy, zwanych dalej „wnioskami o zwrot”;
- 2) liczby inicjowanych transakcji płatniczych;
- 3) rodzaju prowadzonej działalności;
- 4) wartości inicjowanych transakcji płatniczych.

§ 3. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 1, oblicza się jako:

- 1) wyrażoną w euro łączną wartość wynikającą ze wszystkich wniosków o zwrot złożonych dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej, zwanemu dalej „dostawcą”, przez użytkowników lub dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek płatniczy, w okresie ostatnich 12 miesięcy; w przypadku gdy w tym okresie dostawcy nie został złożony żaden wniosek o zwrot, wskaźnika wartości otrzymanych wniosków o zwrot nie uwzględnia się przy obliczaniu minimalnej sumy;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 650, 723, 864, 1000, 1075, 1629 i 2243.

- 2) wyrażoną w euro łączną wartość wynikającą z wniosków o zwrot przewidywanych przez wnioskodawcę zamierzającego świadczyć usługę inicjowania transakcji płatniczej, zwanego dalej „wnioskodawcą”, oraz dostawcę na potrzeby złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ustawy, gdy nie świadczyli oni usługi inicjowania transakcji płatniczej w okresie ostatnich 12 miesięcy; w przypadku nieprzekazania prognoz dotyczących przewidywanej wartości wynikającej z wniosków o zwrot lub jeżeli przewidywana ich wartość jest niższa niż 50 000 euro, przyjmuje się, iż wartość wskaźnika wartości otrzymanych wniosków o zwrot wynosi 50 000 euro.

§ 4. 1. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 2, oblicza się jako wyrażoną w euro sumę następujących elementów:

- 1) 40% części L do 10 000 transakcji włącznie,
- 2) 25% części L powyżej 10 000 do 100 000 transakcji włącznie,
- 3) 10% części L powyżej 100 000 do 1 000 000 transakcji włącznie,
- 4) 5% części L powyżej 1 000 000 do 10 000 000 transakcji włącznie,
- 5) 0,025% części L powyżej 10 000 000 transakcji

– gdzie „L” oznacza liczbę transakcji płatniczych inicjowanych przez dostawcę w okresie ostatnich 12 miesięcy, z wyłączeniem transakcji płatniczych, o których mowa w art. 76 ust. 2a ustawy.

2. W przypadku wnioskodawcy lub dostawcy, gdy nie świadczyli oni usługi inicjowania transakcji w okresie ostatnich 12 miesięcy, sumę, o której mowa w ust. 1, oblicza się w oparciu o liczbę inicjowanych transakcji płatniczych przewidywaną przez wnioskodawcę lub dostawcę na potrzeby złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ustawy; w przypadku nieprzekazania prognoz dotyczących przewidywanej liczby inicjowanych transakcji płatniczych lub jeżeli wartość wskaźnika liczby inicjowanych transakcji płatniczych, obliczona w oparciu o prognozowaną liczbę transakcji, jest niższa niż 50 000, przyjmuje się, iż wartość wskaźnika liczby inicjowanych transakcji płatniczych wynosi 50 000 euro.

§ 5. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 3:

- 1) przyjmuje wartość 50 000 euro, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług innych niż usługi płatnicze i nie zachodzą okoliczności wskazane w pkt 2;
- 2) przyjmuje wartość 0, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług innych niż usługi płatnicze, jednak działalność taka

pozostaje bez wpływu na świadczenie usługi inicjowania transakcji płatniczej, gdyż wnioskodawca lub dostawca świadczący usługę posiada odpowiednie ubezpieczenie, gwarancję bankową, gwarancję ubezpieczeniową lub inny rodzaj zabezpieczenia odpowiadający zobowiązaniom wynikającym z prowadzenia takiej działalności lub działalność w zakresie usług płatniczych została wyodrębniona zgodnie z art. 68 ustawy;

- 3) przyjmuje wartość 0, w przypadku gdy wnioskodawca lub dostawca prowadzi działalność wyłącznie w zakresie świadczenia usług płatniczych.

§ 6. 1. Wartość wskaźnika, o którym mowa w § 2 pkt 4, oblicza się jako wyrażoną w euro sumę następujących elementów:

- 1) 40% części W do 500 000 euro włącznie,
- 2) 25% części W powyżej 500 000 euro do 1 000 000 euro włącznie,
- 3) 10% części W powyżej 1 000 000 euro do 5 000 000 euro włącznie,
- 4) 5% części W powyżej 5 000 000 euro do 10 000 000 euro włącznie,
- 5) 0,025% części W powyżej 10 000 000 euro

– gdzie „W” oznacza całkowitą wartość wszystkich transakcji inicjowanych przez dostawcę w okresie ostatnich 12 miesięcy, z wyłączeniem transakcji płatniczych, o których mowa w art. 76 ust. 2a ustawy;

2. W przypadku wnioskodawcy lub dostawcy, gdy nie świadczyli oni usługi inicjowania transakcji płatniczej w okresie ostatnich 12 miesięcy, sumę, o której mowa w ust. 1, oblicza się w oparciu o wartość inicjowanych transakcji płatniczych przewidywaną przez wnioskodawcę lub dostawcę na potrzeby złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ustawy; w przypadku nieprzekazania prognoz dotyczących przewidywanej wartości inicjowanych transakcji płatniczych lub jeżeli wartość wskaźnika wartości inicjowanych transakcji płatniczych, obliczona w oparciu o prognozowaną wartość transakcji, jest niższa niż 50 000 euro, przyjmuje się, iż wartość wskaźnika wartości inicjowanych transakcji płatniczych wynosi 50 000 euro.

§ 7. 1. Na potrzeby obliczenia wartości wskaźników, o których mowa w § 2 pkt 1 i 4, wartość inicjowanych transakcji płatniczych w walucie innej niż euro oraz dotyczących ich wniosków o zwrot, oblicza się z zastosowaniem kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym zawierana jest umowa, o której mowa w art. 61b ust. 1 ustawy.

2. Minimalną sumę przelicza się na złote z zastosowaniem średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym zawierana jest umowa, o której mowa w art. 61b ust. 1 ustawy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 61b ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem wytycznych wydanych w tym zakresie przez EUNB. Powyższe uprawnienie wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Rozporządzenie określa sposób wyliczenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, do których posiadania zobowiązani są wnioskodawcy ubiegający się o zezwolenie KNF na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej, oraz krajowe instytucje płatnicze świadczące taką usługę.

Rozporządzenie, zgodnie z treścią ustawowej delegacji, uwzględnia wydane w przedmiotowym zakresie przez EUNB Wytyczne dotyczące kryteriów określania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2366. Przyjęty w rozporządzeniu sposób obliczeń, przewidujący uprzednie wyliczenie kwoty minimalnego wymaganego zabezpieczenia w euro, i dopiero późniejsze przeliczenia tak uzyskanej kwoty na złote, jest uzasadniony chęcią zapewnienia spójności metod obliczeniowych poszczególnych wskaźników z wytycznymi EUNB.

Przepis § 2 określa sposób wyliczenia minimalnej sumy, stanowiąc, iż będzie nią suma wartości czterech wskaźników: wartości wniosków o zwrot, liczby inicjowanych transakcji płatniczych, rodzaju prowadzonej działalności oraz wartości inicjowanych transakcji płatniczych.

Przepisy § 3, 4, 5 oraz 6 określają sposoby obliczenia wartości poszczególnych wskaźników. W przypadku wskaźników liczby oraz wartości inicjowanych transakcji płatniczych nieuwzględnienie transakcji płatniczych, o których mowa w art. 76 ust. 2a wynika z zawartego w treści delegacji ustawowej wymogu nieuwzględniania, przy wyliczaniu sumy minimalnej, inicjowanych transakcji płatniczych, będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej. Podstawą obliczenia wymaganych funduszy własnych są transakcje płatnicze zrealizowane przez krajową instytucję płatniczą, transakcji

płatniczych inicjowanych przez krajową instytucję płatniczą w ramach świadczonej usługi inicjowania płatności co do zasady nie uwzględnia się więc na potrzeby wyliczenia wymaganych funduszy własnych. Przepis zawarty w art. 76 ust. 2a ustawy stanowi jednak, iż określoną w nim kategorię transakcji płatniczych inicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, należy uwzględniać przy obliczaniu wymaganych funduszy własnych takiej instytucji. W związku z powyższym koniecznym było wykluczenie transakcji płatniczych, o których mowa w art. 76 ust. 2a ustawy, z ogółu transakcji płatniczych, stanowiących podstawę obliczenia minimalnej sumy.

Przepis § 7 określa zasady przeliczenia kwot wyrażonych w różnych walutach, na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia.

Przepis § 8 określa termin wejścia w życie rozporządzenia. Rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu następującym po dniu jego ogłoszenia. Przyjęcie krótszego *vacatio legis* wynika z faktu, iż art. 12 ustawy z dnia 5 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1075) przewiduje, iż dostawcy usług prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy (20 czerwca 2018 r.) działalność w zakresie świadczenia usług płatniczych, są obowiązani dostosować swoją działalność do przepisów w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (a więc do dnia 20 grudnia 2018 r.). Mając powyższe na uwadze za zasadne należy przyjąć odstępianie od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.) należy podkreślić, że zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.